

Zadnji predlog gosp. Ogulina je bil, naj zbor sklense prošnje do c. kr. vlade, da se v Novomestu nastavi okrajni živinozdravnik, ker za 7 okrajev na Dolenskem ne zadostuje edini tak zdravnik v Črnomlji, ker je predaleč od vseh družih okrajev. — Dr. Bleiweis podpira ta predlog, pa izreka željo, naj bi Dolenci tudi na to skrb obračali, da bi iz njih okrajev več učencev v podkovsko in živinozdravniško šolo v Ljubljani dobajalo, da bi potem Dolenska stran imela dobro izučeni kovačev, pa tudi živinozdravniških pomočnikov v sili. Župnik Šuler željo izreka, da, kakor pri človeških kužnih boleznih naj bi se tudi pri živinskih dotični stroški iz državne blagajnice povračali, gosp. Ogulinov predlog pa ne bi veljal samo za Dolensko, temuč za vso Kranjsko. — Deželni glavar vitez Kaltenegger misli, da bo c. k. vlada prošnje za povračilo stroškov pri živinskih kugah za opravičeno pripoznala. — Dr. Bleiweis stavi predlog, naj zbor ukrene peticijo do deželnega zbora, da bi 4 štipendije po 50 gold. osnoval za uboge učence Ljubljanske podkovske in živinozdravniške šole. — Dr. Poklukar podpira ta predlog, za katerega se vslišanja temveč nadja, ker je v nekaterih primerljajih že deželni zbor tako podporo učencem dovolil. — Gosp. Leopold Dekleva toplo podpira ta predlog z ozirom na Notranjsko stran, ki je tako revna o živinozdravnikih, da še mojstrov-skaz nima. Ne manjka se — pravi — pri nas mladenčev, ki bi radi v Ljubljano v šolo šli, pa nimajo denarja, da bi se vzdržavali za čas učenja. On predlaga prošnje za 6 štipendij. Ko je prof. Konšek še za to govoril, naj bi se štipendije iz Kranjskega deželnega zaklada dajale le Kranjskim učencem, so bili predlogi gospodov Ogulina, Šulerja in Dekleve po glasovanju sprejeti.

Konečno predlaga g. Ogulin še, naj bi zbor g. Jan. Engelthalerja, velikega posestnika v Srebernicah, in pa gosp. Jak. Mehora, posestnika v Novomestu, odlikoval za mnogostranske zasluge za napredek kmetijstva s častno diplomom. Zbor pritrudi predlogu.

Dr. Bleiweis bere potem poročilo podružnice Vipavske, obsegajoče 3 točke. Na vprašanje podružnice: kaj se je zgodilo s sklepom lanskega zbora o imenovanju gozdnega komisarja za Postojnski okraj, je kazal dr. Bleiweis na poročilo centralnega odbora, ki je tiskano ležalo na mizi gospodov družbenikov in katero poroča, da družba kmetijska ni imela prilike zagovarjati po podružnici Vipavski zaželene naprave zato, ker ta stvar ni prišla, kakor je obljubljeno bilo, v obravnavo deželnemu zboru. — V 2. točki podružničnega poročila se oglasi c. kr. gozdni svetnik Salcer tako-le: Želja podružnice Vipavske za nastavo gozdnega komisarijata za okraj Postojnski, ki bi jo deželna vlada gotovo toplo zagovarjala, težko da se bo izpolnila, kajti ravno sedaj se predeluje gozdna postava, ki pride v razpravo državnemu zboru. Pred izvršitvijo nove postave pa ni misliti, da bi vlada dovolila novih gozdarskih služeb. — Na to pojasnilo ni bil sprejet podružničin predlog. Enoglasno pa je zbor pritrudil podružničnemu nasvetu, da se zasluge posestnika J. Bajca v Višnjah za čebelorejo in učitelja Adlešica v Vipavi za sadjerejo priznavajo s častno diplomom. (Dal. prih.)

Gospodarske novice.

* *Goveja kuga* se čedalje bolj širi. — Iz Prage se sliši, da so 300 vojakov poslali v okraj Rovdniski, kjer se je kuga prikazala, da obsedejo na 3 milje daleč okuženi okraj. Ker je ta pošast že po več deželah

razširjena, se je bati, da se ne pritepe tudi v naše kraje.

Postava,

s katero se okrajnocestnemu odboru Senožeškemu in Postojnskemu daje pravica, mitarino ali cestarino pobirati na Reški cesti.

Poglavitne točke te postave, ki je bila v zadnjem deželnem zboru Kranjskem narejena in od presv. cesarja 15. septembra t. l. potrjena, so:

§. 1. Cestnima odboroma okraja Senožeškega in Postojnskega, da bodeta laže vzdrževala cesto, ki od Šentpetersko-(Primorsko)-Reške velike ceste pri Strušnikarji gré do primorske meje pri Škofljem in se imenuje Reška cesta, dovoljuje se pobirati mitarino na tej cesti, in sicer na mitnici (šrangji) stoječi na razcestji Reške in Senožeško-Britofske*) okrajne ceste; a držati se jima je mitnega cenovnika, postavljenega v §. 2.

§. 2. Mitarine ali cestarine se plačuje: 1. od voznega živinčeta vpreženega po 4 kr.; 2. od težkega gnanega živinčeta (od konja, vola, bika, krave, junca, junice, mezga [mule] in osla) ali od nevpreženega voznega živinčeta po 2 kr.; 3. od lahkega gnanega živinčeta (od teleta, ovce, koze, prasca ali svinje) po 1 kr.

Od živinčeta, katero kdo nese ali ga ima na vozu, ni treba mitarine plačati.

Ta cenovnik se more izpremeniti po dogovoru deželnega odbora s c. k. deželno vlado.

§. 3. Te mitnice dohodek naj se cestnima zakladoma okraja Senožeškega in Postojnskega razdeli v toliki meri, kolikoršen kos te ceste ima kateri teh dveh skladnih okrajev, in poleg tega bodi tudi ozir na vsacega kosa resnične vzdrževanjske stroške, katere je treba vsako leto izkazati. Deželni odbor ima pravico v tem določati.

Upravljanje mitnih poslov je v rokah Senožeškega okrajno-cestnega odbora, kateri je zopet dolžan postopati v dogovoru s Postojnskim okrajno-cestnim odborom.

O vseh prepirih razsoja deželni odbor.

§. 4. Mesto, na katerem je mitarino plačevati, naj se zaznamova s pregrado ali zavoro (šrangom). Deželni odbor naj določi, kam je mitnico postaviti v pobiranje mitarine, ako v tem ni prepira (§. 25. deželne postave od 5. marcija 1873. leta v dež. zak. št. 8). Kdor mitno pregrado prestopi, dolžan je, naj pride od daleč ali od blizo, plačati mitarino.

§. 5. Ljudje, kateri z napreženimi vozovi ali pa z gnano živino pred mitno pregrado zavijó v stran s ceste in se ná-njo povrnejo zopet na onem kraji mitnice, ker so se jo hoteli ogniti, dolžni so mitarino plačati po cenovniku.

Z vozovi, katere kdo, živino od njih pred mitno pregrado razpregši, mimo cestne mitnice samotež vleče, a potem spet zapreže, ali z vozovi, kateri se brez uprege spravijo kako drugače tje, kamor so namenjeni, naj se zaradi mitarine postopa tako, kakor da bi se ne bila živina razpregla.

Tako naj tudi voz, od katerega bi se blizo same mitnice le nekoliko voznih živinčet razpreglo in potem gnalo skozi pregrado, plača toliko mitarine, kolikor bi je bilo, ako bi vsa živina bila uprežena skozi pregrado voz vlekla.

*) Kam se postavi mitnica, ni še do konca dognano.